

ДОБРИ ЖОТЕВ УТРО

chitanka.info

Напира изгрев.
Като лъчиста чучулига
след мигове ще се възземе слънцето —
прадревно божество.
И тържество тръбите му тръбят.
И Витоша, сребристо чиста
оголва бистрата си плът.

О, светлина!
Защо ме мамиш, светлина?
Това, което мракът скрива,
ти го прикриваш с явност.
И ме обграждат с ясните си маски,
бездънни тайни.

Метафора е тоя свят.
Непроницаема метафора.
И ни наказва тоя свят:
да се родим, да бъдем и отминем
непроумели нищо.
Не зная по-жестоко наказание!

Възлиза слънцето.
Лъчите му разкриват Витоша
сто пъти по-прекрасна.
И смазва ме, и смазва ме до смърт
метафоричната ѝ ясност!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.